

שְׁנֵה עֶשְׂרִים וְשֵׁשׁ - עֶלְוֹן מִס' 1281

@ מצווה להדליק החנוכיה, עם שמן זית זך וטהור
מן המובחר. יש לקנות השמן והפתילות ולא להמתין
לרגע האחרון.
@ נר ראשון של חנוכה, ביום ראשון בעוד 9 ימים.

בס"ד ט"ז כסלו ה'תשפ"ו

הדלקת נרות - 16:17
צאת השבת - 17:08
רבנו תם - 17:39

שְׁעוֹן חוּרֵף - מהלוח המדויק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

כַּפְסִידִין: "חֲזוֹן עוֹבְדִיה"
(עובדיה א')

מרתק - ראו בעמוד 2
מכל מלמדי השכלתי

פְּרִשְׁת ויִשְׁלַח

אך בָּאתָ נְאוֹת לְכֶם

שכם בן חמור רצה להתחתן עם בת ישראל (דינה).
בא הפסוק ואומר לו: "נאות" אותיות "אתון" לכם ולא בת
ישראל.. שהרי אתה בן חמור ואתון מתאים לך יותר.
(שלמה אלביליה הי"ו)

וַיֵּלֶךְ גַּם אֶת הַשְּׁנֵי גַם אֶת הַשְּׁלִישִׁי גַם אֶת כָּל הַהוֹלָכִים
יעקב אבינו התפלל על השלושה גואלים שהם מרומזים ברי"ת
של "גם", גואל משה, גואל מרדכי, גואל משיח. (זוה"ק)
ה"שיל"י נא"

נא' מרמז על ארבע הגלויות: בבל, מדי = גבוכדנצר,
אחשורוש. וגלות יון נרמזה גם במילה נא', ניקנור
ואנטיוכוס. וגלות אדום נרמזה במילה נא' נירון
ואספסינוס.

וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים לְפָנָיו

וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים לְפָנָיו רִי"ת וַיִּמְלֵךְ ר"ל שיעקב
אבינו ע"ה מל וחתך את עורלת לבב אחיו. והנה וַיִּמְלֵךְ הוא
גימטריא אלהים שהוא בחינת דינן והוצרך להמתיקו וכן
עשה והמתיקן. (אוהב ישראל)

וַיַּעֲבֹד הַמִּנְחָה עַל פְּנָיו (לבי כבי)

ישנם בתי כנסת כאלה, שאם אדם מאחר לתפילת מנחה
רגע או שניים - וַיַּעֲבֹד הַמִּנְחָה עַל פְּנָיו.

סְגוּלָה לְעֵת צָרָה

יש בפרשתנו פסוק אשר חשיבותו רבה, וטוב לזכרו, לפי
שיש בו סגולה לאומרו בכל עת צרה שלא תבא על הפרט ועל
הכלל. הפסוק הוא (בראשית ל"ה ה) וַיִּסְעוּ וְהָיָה חֶתֶת
אֱלֹקִים עַל הָעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבֹתֶיהֶם וְלֹא רָדְפוּ אַחֲרֵי בְנֵי
יַעֲקֹב.

פִּנְת הַנִּיבִים וְהַפְתָּגִמִּים

מִקְצָה מַחְמַת מָאוֹס = מִבְּדֵל מַחְמַת הַיּוֹתוּ מָאוֹס,
רְאוּי לְהִתְרַחֵק מִמָּוֶן.
מָאוֹס = תַּעֲוֹב, גּוֹעַל.

דוּגְמָה: אֵינִי רוֹצֶה לַעֲסוֹק בְּנוֹשָׂא פּוֹלִיטִי זֶה, כִּי
הוּא מִקְצָה מַחְמַת מָאוֹס.

מִקּוֹר: שָׂאוֹל מַעֲנִין אֶסּוּר הַשְּׁמוּשׁ בְּשִׁבְתָּ [שְׁבֵת,
(ניבונכין)].

סגולה להשתתף בשיעורו בלויין
של הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
בבית הכנסת "אוהל מועד"
במוצ"ש בשעה 20:30

מַעֲנִינֵי הַפְּרִשָּׁה:

← יעקב מתכוון בשלושה אופנים לקראת הפגישה
עם עֵשָׂו אחיו. (מלחמה, תפילה, דורון).

← המאבק בין יעקב למלאך.

← יעקב נפגש עם עֵשָׂו ונפרד ממנו לשלום.

← עֵשָׂו שב לאדום ויעקב הגיע לשכם.

← המעשה עם דינה בת יעקב בשכם.

← קורות יעקב עד בואו לבית אביו בחברון.

(מות רחל ומותו וקבורתו של יצחק)

← ידיעות על צאצאי עֵשָׂו, נשיאי אדום.

וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב (ל"ב די)

ידוע כי המלה יו" מרמזת על עצבות, ואין לאף יהודי
להיות בעצבות אלא בשמחה שכתוב "עבדו את ד'
בשמחה" (תהלים ק' ב'), לכן צריך כל יהודי לדעת:
"יו" -שלח" את העצבות שלח ממך. (רבי נפתלי מרופשיץ)
וַיִּשְׁלַח יוֹאֵל מִיַּד אֲחִי עֵשָׂו" (ל"ב י"ב).

מדוע אמר יעקב "מיד אחי מיד עֵשָׂו", וכי השי"ת לא יודע
שעֵשָׂו הוא אחיו? אלא יעקב אבינו ביקש מהשי"ת: הצילני
מאיש כזה הנראה כלפי חוץ כידידי אחי ורעי, אולם באמת
בפנימיותו הוא עֵשָׂו. (אמרי חיים)

וַיַּתֵּן אֲבוֹתָ הַיִּטֵּב אֵיטִיב עִמָּךְ

הדרך הוא כששואלים לאיש, מה שלומך? הוא עונה "ברוך
ה' טוב לי", וכשאומר כך, אומר הקב"ה אם אתה שמח
בחלקך ואין לך טענות עלי גם אני איטיב עמך ואני יוסיף
לך עוד טובות, וזה הוא "היטב איטיב" אם אתה אומר טוב
לי מוסיף לך ה' עוד טוב.

עַם לְבָב גְּרָתִי" (ל"ב ה)

באר ה'גן רוה", שכוונת יעקב היתה לומר לעֵשָׂו: מהברכה
שברך אותי אבא "הוה גביר לאחיד", נותר "גר" בלבד.
האמצע של המלה "גביר" - "ביר", לא התקיים.
זהו שאומר רש"י: "...שהרי לא נתקיימה ביר".

כִּי בַמִּקְלִי עֲבַרְתִּי אֶת הִירְדָן

אומרים על דרך המוסר שמי שמקל תמיד, "עברתי" יכול
לעבור על איסורים, "את הירדן" רמז על התורה שנכתבה
בעבר הירדן.

לעילוי נשמת **אליעזר נתני** בן שרה ויקותיאל ז"ל נפטר כ"ב כסלו תש"ס, יום שישי פקידת שנתו.
ולעילוי נשמת **מרים נתני** בת תאגי ויוחנן ז"ל נפטרה כ"א כסלו תשס"ב, יום חמישי פקידת שנתה.
זכותם תגן בעד ילדיהם ומשפחתם שיזכו לרפואה שלימה ברכה והצלחה, אמן.

הִסְטוּ מִכְשׁוֹל מִדְּרָג עַמִּי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.
ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת", "חידושי", "דרשו": <http://ladaat.info/> <https://www.hidush.co.il/>

אל תסרי הליכות אלא הליכות

הליכות חנוכה (המשך)

א - בכל יום משמונת ימי החנוכה גומרים את ההלל בברכות לפניו ואחריו.

ב - בשמונת ימי חנוכה קודם "שיר של יום", אין לומר: "השיר שהיו הלויים אומרים על הדוכן", אלא אומרים: "היום כך וכך בשבת", ומתחילים באמירת "שיר של יום". ויש נוהגים לומר אחר "שיר של יום", "מזמור שיר חנוכה הבית לדוד".

ג - מנהג הספרדים ועדות המזרח שלא לומר פרק "במה מדליקין", בליל שבת חנוכה, מפני שבפרק זה נזכרים הפתילות והשמנים שאין מדליקין בהם נר שבת, ובחנוכה מותר להדליק בהם נר חנוכה. והאשכנזים נהגו לומר פרק "במה מדליקין" גם בליל שבת חנוכה.

ד - מותר לעשות מלאכה בימי חג החנוכה כמו בכל ימות השנה. ומכל מקום נוהגות הנשים שלא לעשות מלאכה בעוד שהנרות דולקות, דהיינו עד כחצי שעה לאחר הדלקת הנרות, ואין להקל להן.

ה - נוהגים להרבות בצדקה לעניים בימי החנוכה.

ו - בתפילות חג החנוכה צריך לומר "ועל הניסים" בהודאה קודם "ועל כולם". ואפילו בתפילת ערבית בלילה הראשון של חנוכה, קודם שהדליקו נרות חנוכה, אורים "ועל הניסים", ואפילו אם מתפללים ערבית מבעוד יום אחר פלג המנחה, אומרים "ועל הניסים" בתפילה.

ז - בברכת המזון בחג החנוכה צריך לומר "ועל הניסים" בהודאה, דהיינו קודם "ועל הכל", ואם שכח לאומרו, אם נזכר קודם שאמר "ברוך אתה ה'" כדי לחתום "על הארץ ועל המזון", חוזר ואומרו. ואפילו אמר "ברוך אתה", כל שלא הזכיר שם שמים בחתימה, חוזר. אבל אם אמר כבר "ברוך אתה ה'", לא יאמר "למדני חוקיך" ויחזור להזכיר "ועל הניסים", אלא ימשיך "על הארץ ועל המזון", ואינו חוזר. וטוב שיאמר "ועל הניסים" באמצע "הרחמן", דהיינו שיאמר: "הרחמן הוא יעשה עמנו ניסים ונפלאות כמו שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה, בימי מתיתיה בן יוחנן" וכו'.

שבע חנוכות הן:

א. חנוכה בריאתו של עולם - דכתיב: "ויכלו השמים

והארץ" (בראשית ב'), ואין "ויכלו" אלא לשון חנוכה.

ב. חנוכה משה - דכתיב: "ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן" (במדבר ז', א).

ג. חנוכה הבית - דכתיב: "מזמור שיר חנוכה הבית לדוד" (תהלים ל', א).

ד. חנוכה בית שני - שנאמר: "והקריבו לחנוכה בית אלהא" (עזרא ו', טז-יז).

ה. חנוכה החומה - שנאמר: "ובחנכת חומת ירושלים בקשו את הלויים מכל מקומם להביאם לירושלים לעשות חנוכה ושמחה" (נחמיה י"ב, כז).

ו. חנוכה זו של עכשו - מבית חשמונאי, חנוכה הכהנים, זו שאנו מדליקין.

ז. חנוכה העולם הבא - שאף היא יש בה נרות, דכתיב: "ויהיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתיים כאור שבעת הימים" (ישעיהו ל'). פסיקתא ב.

מכל מלמד השכלתו

על מה הבכו?

"וירץ עשו לקראתו ויחבקוהו, ויפול על צוואריו וישקוהו ויבכו"

מבאר רש"י: ביקש עשו לנשכו (לנשך את יעקב), ונעשה צווארו של יעקב שיש. לכך נקוד "וישקוהו", שלא הייתה נשיקה של אמת.

"ויבכו" - למה בכו? משל למה הדבר דומה?

לואב שבא לחטוף את האיל. בניסיון להציל את חייו, החל האיל לנחו ונכנסו שיני הזאב בקרני האיל.

זה בוכה, וזה בוכה: הזאב בוכה, שלא יכול לעשות לו כלום (בפעם הזאת), והאיל בוכה, שלא יחזור ויהרגנו בעתיד... כן הוא הנמשל:

אף כך עשו ויעקב: עשו בוכה, על שנעשה צוואר יעקב כשיש ונשברו שיניו.

יעקב בוכה, שמא יחזור עשו ויעשו וישכנו...

על יעקב הכתוב אומר: "צווארך כמגדל השן" (שיר השירים ז', ה').

על עשו נאמר: "שיני רשעים שיברת" (תהילים ג', ח)

"ויוותר יעקב לבדו..." (האם יעקב אבינו קמץ?)

מבאר רש"י: שיעקב אבינו שכח פכים קטנים וחזר עליהם לקחתם.

שואל רבי משה סופר בעל "החתם סופר":

מדוע מותר היה ליעקב אבינו להסתכן בשביל דבר כה פעוט? תירץ ה"חתם סופר" בדרך צחות: איש אמת היה יעקב אבינו, וכמו שנאמר: "יתן אמת ליעקב".

אם נתבונן נראה כי המילה "אמת" בצירוף המילה "פך" (אמת = 44 + פך = 100) סה"כ מניינים 541.

המילה "ישראל" היא בגימטריה 541.

ביקש יעקב אבינו לתקן באותו מקום את הדבר הזה, לכן שב לקחת את אותם "פכים קטנים".

"איך להפוך אייב לאיהב"

איך יתכן שעשו שרצה להרוג את יעקב ופניו היו למלחמה שינה פתאום את פרצופו והחליט לעשות שלום? איך בקלות הוא מפנה את מקומו והולך לדרכו? כדי להבין את התשובה לשאלות האלו, אנו צריכים להבין שהעולם שלנו אינו מנוהל על ידינו, אלא בידי השם יתברך.

כאשר מיישחו רוצה להזיק לנו, אנו יכולים לפנות אל השם יתברך שייסדר לנו את המצב. לא פעם אנשים שרוצים ברעתנו יתגלו כאנשים אוהבים שיכולים לעזור לנו בדרכנו, לאחר שבמקום להפנות את תגובתנו אליהם החלטנו להפנות אותה אל הקדוש ברוך הוא.

כאשר משהו לא הולך, אנו מחפשים את הגורם שעוצר אותנו. אנו מנסים לפתור את הכל בדרכים גשמיות מבלי התחשבות במי שמנהל את הכל מלמעלה. אך ישנה דרך נוספת, הרבה יותר יעילה וטובה. כאשר האשה מאשימה, ההורים כועסים, החברים מפנים גב, או כל אדם אחר שרוצה ברעתנו, אז במקום להגיב בעצבנות או לזרוק מלים לא יפות לאויר, ניתן פשוט לפנות למי שמנהל את הכל מלמעלה. לאחר שיחה קצרה עם הקדוש ברוך הוא ניווכח פתאום שהמצב לא נורא כמו שחשבנו, ופתאום נראה איך שדברים מתחילים להסתדר מעצמם.

תחבולות היצר הרע

הייתה רשת חנויות בארצות הברית בבעלותו של גוי. הגוי הזה היה עוכר ישראל אנטישמי גדול. כל מי שבא לשכור ממנו חנות היה עושה עמו חוזה חתום מראש, שם היה תנאי שאסור להעסיק יהודים בחנותו. חוק בל יעבור.

בכל סוף שבוע הוא היה עובר על רשימת העובדים בחנויות כדי לודא שאף אחד משוכרי החנויות לא מעסיק יהודים. יום אחד הגוי מבחין שבאחת החנויות למכר ציוד לדג, מופיע שאחד המוכרים בחנות, שמו זושא מילצקי - כמובן שהיה זה שם יהודי מובהק.

הוא זימן למשרדו בדחיפות את אותו אחד ששכר ממנו את החנות ושאל אותו: "האם זה נכון שהעובד שלך הוא יהודי?" השיב המוכר, "כן, הוא אברך חסידי המתגורר בבורו פארק". הסתכל הגוי האנטישמי על שוכר החנות ואמר לו בתקיפות: "אתה לא מתבייש, הרי חתמת לי בחוזה שאסור לך להעסיק יהודים. או שאתה מפטר אותו או שאתה איתך על הפרת חוזה ומוציא אותך מהחנות". אמר השוכר: "אתה צודק, אני מתנצל, אבל לפטר אותו אין לי אומץ. מדובר פה על תותח מכירות, אין לי שום סיבה לפטר אותו, אבל אני מוכן להעביר אליך את הסמכות שאתה תפטר אותו".

הגוי האנטישמי החליט לגשת ליהודי ולפטר אותו מיד. הוא ניגש לחנות ומבחין ביהודי חסידי עם כל הלוש השורשי שנראה ממש כמו בקריקטורות האנטישמיות. הוא ראה שזושא מילצקי משוחח עם לקוח שנכנס לחנות, אז הוא המתין שיסיים איתו את השיחה, וחשב לעצמו שמיד כשהוא יסיים את השיחה עם הלקוח הוא יזרוק אותו מהחלון. הגוי האנטישמי הקשיב לשיחה של היהודי עם הלקוח. הלקוח התעניין בקרס של דג.

אמר לו היהודי ללקוח: "תראה, יש את הקרסים הפשוטים זה עולה חמישה דולרים, אך אני אגיד לך את האמת, כמעט אף אחד לא קונה את הסוג הזה. יש פה חבילה של קרסים איכותיים ממותכת ביציקה אחת. אמכור לך את הקרסים במחיר מיוחד, במקום שלושים וחמישה דולרים אתה תיקח את זה ב- שלושים דולר...". הקונה התלבט, לבסוף אמר: "בסדר, אקח את החבילה שעולה שלושים דולר".

המוכר היהודי, זושא, לוקח את הכרטיס אשראי ומגהץ. שואל אותו שוב המוכר: "תראה, אם אנו כבר מדברים על דג, רציתי לשאול אותך באיזה סוג של חוט אתה משתמש כדי לדוג?"

עונה לו הקונה "אני משתמש בחוט הפשוט והסטנדרטי". המוכר היהודי התפלא ואמר: "מה, אתה משתמש בחוט הסטנדרטי, הרי לפני רגע קנית קרסים איכותיים, למה להשתמש בחוט פשוט? תשמע לי, אם אתה רוצה לדוג ולהצליח בדג, יש לי להציע לך חוט מעולה שהוא אף פעם לא נקרע, חוט שיש לו גמישות והוא מגיע בסליל של עשרה קילומטר שמספיק לך לכל החיים, וזה במחיר מציאה, אתן לך עשרה אחוז הנחה. תאמין לי אתה כבר השקעת בקרסים טובים אם תיקח לך גם חוט איכותי".

שואל הקונה: "מה מחירו של החוט?" המוכר עונה: "מאה עשרים דולר במקום מאה שלושים דולר". הקונה אומר לו "טוב, אם כבר השקעתי בקרסים טובים, אז אני אקח את החוט האיכותי". המוכר לוקח את הכרטיס האשראי ומגהץ שוב.

ואז פונה אליו זושא המוכר שוב ואומר לו: "אתה לקחת מוצרים מאוד איכותיים, אני סתם שואל... באיזה מוט אתה משתמש?" עונה הקונה: "אני משתמש במוט הסטנדרטי, מה שיש לכם פה בחלון הראווה". אומר המוכר: "מה, במוט הזה אתה משתמש...?"

אנשים כבר לא קונים אותו. אני מציע לך מוט במבטק טבעי, הוא נוגד תולעים וחיידקים. אתה תיקח את המוט הזה והוא יעשה את העבודה במקומך, במקום שאתה תשב ותתאמץ יש לך כבר חוט וקרסים טובים כדאי לך לקחת מוט איכותי".

שואל הקונה: "מה מחירו של המוט?" עונה זושא: "בשבילך מעשה עשרה אחוז הנחה". "טוב", אומר הקונה, "אני אקנה גם את המוט, קח בבקשה שוב את כרטיס האשראי".

הגוי בעל רשת החנויות עומד בצד, מאזין ורואה את הצלחתו של היהודי במכירות. עד הרגע הזה הוא שנה את היהודי והיה מוכן לזרוק אותו מהחלון, אבל עכשיו הוא עומד נפעם לנוכח הצלחתו של היהודי למכור שעלתה על כל דמיון. ממשיך זושא היהודי ואומר לקונה: "אם כבר קנית מוט איכותי, קרס איכותי וחוט איכותי, רציתי לשאול אותך באיזה גלגלת אתה משתמש?"

עונה הקונה: "אני משתמש בגלגלת הסטנדרטית עם המנואלה שצריך כל הזמן להתאמץ ולסובב אותה".

המוכר היהודי נדהם, ואמר לו: "אתה מדבר ברצינות? אתה עדיין דג ככה עם המנואלה? אנחנו בשנות האלפיים! חביבי, יצא עכשיו חדש, במחיר היכרות, גלגלת שמגלגלת במקומך ללא מאמץ בכלל. אני אתן לך את זה במחיר ארבע מאות דולר במקום ארבע מאות חמישים דולר".

הבן אדם חושב רגע, שולף את כרטיס האשראי ואומר: "אתה יודע מה, תשים לי גם את הגלגלת".

הגוי האנטישמי עומד בצד נפעם כולו, אחוז התפעלות מהמוכר היהודי, וחושב לעצמו 'היהודי הזה לא כדאי לפטר אותו, הוא שווה מיליארדים, איך הוא הצליח למכור לאדם שבא לקנות בסך הכל קרס פשוטה בחמישה דולרים, כל כך הרבה מוצרים?'

ממשיך היהודי ושואל את הקונה: "תראה, אם אנחנו כבר מדברים על דג, רציתי לשאול אותך, איפה אתה עושה את הדג שלך?"

אומר הקונה: "מה זאת אומרת איפה אני עושה את הדג שלי? אני דג דגים במזוז יחד עם כל החברים".

היהודי צוחק צחוק מתגלגל, ושואל בפליאה: "אתה בא להגיד לי שאתה דג יחד עם החברים שלך על המזוז? איזה דגים אפשר לתפוס שם, סרדינים? אם הייתי יודע שאתה דג על המזוז, לא הייתי מוכר לך את כל זה..."

אם אתה רוצה לדוג דגים גדולים, אתה צריך להגיע ללב ים. יש לנו שתי יאכטות אחרונות במבצע, אם אתה לוקח אני מחלק לך את הקניה בשלושים וששה תשלומים. שם תוכל לתפוס דגים סלמון שמנים".

שואל הקונה: "כמה תעלה לי היאכטה?" עונה זושא היהודי: "בשבילך ארבע מאות וחמישים אלף דולר במקום חמש מאות אלף דולר". הקונה הסכים, והיהודי חילק לו את הקניה בשלושים וששה תשלומים. הקונה הולך למחסן לקבל את היאכטה. ניגש המנהל הגוי של רשת החנויות, לזושא מילצקי ואומר לו "תקשיב לי טוב. אני אנטישמי ושונא יהודים. באתי לכאן כדי לפטר אותך, אבל ראיתי שהבן אדם שבא לפה כדי לקנות קרס פשוט ואתה עשית לו מכירות בחצי מיליון דולר". אומר זושא מילצקי לגוי: "הקונה לא נכנס לפה כדי לקנות קרס. הוא נכנס לפה כדי לשאול איפה תחנת הרכבת הקרובה". את הסיפור הזה סיפר הרה"ג רבי גדליה הופנונג ששמע מיהודי שהסביר מהו הרעיון של היצר הרע. אתה אפילו לא צריך להיכנס ולבקש ממנו לדעת איפה תחנת הרכבת הקרובה, והוא מוכר לך כל מה שהוא רוצה. וזה למה! זה כיון שהיצר הרע הוא סוכן המכירות הכי טוב בעולם! אז הכח היחיד שנתן לו הקב"ה. (הרב צבי נקר הי"ו)

יוסף זוכה ל"עלי עין" - בזכות שמירתו על צניעות אמו
"והגש גם לאה וילדיה וישתחוו
ואחר הגש יוסף ורחל וישתחוו"
רש"י ד"ה "נגש יוסף ורחל".

בכלל האמהות נגשות לפני הַנָּסִים, אַבֵּל בְּרַחֵל יוֹסֵף
 נָגַשׁ לַפִּנְיָה, אָמַר אִמִּי יָפֶת תָּאֵר, שָׁמָּה יִתְּלָה בָּהּ עֵינָיו
 אוֹתוֹ רָשָׁע, אֶעְמַד כִּנְגָדָה וְאֶעֱכָבְנָה מִלְּהִסְתַּכֵּל בָּהּ;
 מִכָּאֵן זָכָה יוֹסֵף לְבִרְכַּת עֲלֵי עֵין:

להבנת דברי רש"י: יוסף מנע מעיניו עשו להסתכל
 באמו, מדה כנגד מדה, זכה לברכת עלי עין. רצה
 להסתיר את אמו - הגביהו הי"ת.

ילקוט שמעוני - אלא אמר יוסף, הרשע הזה עינו רמה
 היא, שמא יתלה את עיניו ומביט באמא, וגבהה
 קומתו וכסה אותה, הוא דהוא אמר "בן פורת יוסף
 בן פורת עלי עין" לפרוע אותו עין.

פירוש: יוסף ניסה להסתיר את אמו ולכסותה מעיניו
 של הרשע למרות שלא היה גבוה מספיק, על כך
 הגביהו ה'.

בניד כשתלי זחיס - חינוך

כאשר הביט יעקב על דור זה אמר לעשיו שאינו יכול
 להתנהל בדרכו של עשיו למהר ולהריץ אלא אדרבה
 "ואני אתנהלה לאיטי" - "לרגל הילדים" שלמען
 הילדים צריך להתנהל לפי כוחם בסבלנות ואיטיות.
 ובמיוחד בדורנו שהכל צריך להיות במהירות "כאן
 ועכשיו" חטוף ואכול חטוף ושתה, כולם מבקשים
 לקצר ולהמעיט ככל האפשר מהמתנה והצפייה.

אך צריך לדעת בכל תחומי החיים שיש בדברים שצריך
 אורך רוח וסבלנות ובמיוחד בענייני חינוך שהמהירות
 היא אבי אבות המזיקין, והיא גורמת נזק לדורי דורות.
 לכן צריך כל מחנך והורה לשקול היטב דרכיו, להכיר
 ולדעת מה כוח המקבל וכמה יכולים כליו להכיל ועד
 כמה אפשר להשפיע עליו לפי כוחו, בכלי הקיבול
 וההבנה שלו, כי חלילה "אם דפקום יום אחד
 במהירות... אז "ומתו כל הצאן". גם שיעקב אבינו
 קיבל הברכות נאמר "ויתן לך" ובארו חז"ל את וי"ו
 החיבור "שיתן ויחזור ויתן". יעקב לא יזכה לברכות
 בבת אחת, אלא בשלבים, בנתינות חוזרות ונietנות.

כל הישועות והברכות

לְיָסִים וְטוֹבָה בְּכוֹרִית
 שתמו לשעודה הרביעית בליווי
 זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל
 שיתברכו ברפואה שלימה
 ובכל מילי מליט ברוחניות
 ובגשמיות, פרנסה טובה
 אושר נחת ושלווה
 לרפואת דוד בת מרים
 טובה בת דבורה אושר בן חמדה
 לרפואת ניסים בן סולטן
 לע"נ יהודה בן אשרף ז"ל

מרכות ואחילוס

יעקב הייטפוי ורעיותיו
 בהגיע בנימין - יהודה
 לטובות
 יה"ר שיעלה במעלות
 התורה והיאה ויצליח
 בכל דרכיו מעשיו
 ולימודיו ותוכו לחופנו
 מתוך בריאות איתנה,
 ותרנו נחת
 מכל יוצאי חלצים

מרכות ואחילוס

לביד אילי
 המוכח את הרבים
 שיזכה לזיווג
 גון משרש
 נשמתו הטובה
 יתברך ברפואה
 אושר ושלווה
 ופרנסה טובה
 ובכל מילי דמיטב
 רוחנית וגשמית,
 ולשנים טובות.

רפואה שלימה

לרינה
 בת מרים
 הקב"ה ישלח
 מזור ומרפא
 לרנ"ב אבריה
 וש"ה גידיה.
 תחזור לאיתנה
 ותזכה לשנים
 רבות טובות
 ונעימות

מרכות ואחילוס

לארז וריבה פרידמן
 שיתברכו ברפואה
 שלימה ובפרנסה
 טובה ובכל הברכות
 הכתובות בתורה
 וירוו נחת ושלווה
 מכל משפחתם
 ולשנים רבות וטובות
 וזיווג גון
 עוד השנה
 לכל ילדיהם

עשרים ושש שנים משרים

את שיעור התורה הגדול בתבל
 ארגון "אברהם ז"ל"
 משדר בליווי בכל מוצאי שבת
 את שיעורו של הראשון לציון
 הרח"ג יצחק יוסף שליט"א
 בבית הכנסת "אוהל מועד"
 רח' הנשיאים 3 יבנה
 בשעה 20:30 השיעור יוקרן
 על גבי מסך ענק, בע"ה תקיים
 סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

כל הישועות והברכות

לארז ויכולית דגן
 שתמו לשעודה הרביעית בליווי
 זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל
 תגן בעדם, לרפואתם
 והצלחתם תמלאו
 משאלותם ליבם לטובה.
 זכות המצוה שיתברכו
 באושר ופרנסה טובה.
 ירוו נחת מיוצאי חלציהם
 להבדיל לע"נ
 מירי מרים בת אסתר ז"ל

רפואה שלימה

לטובה בכו
 בת דבורה
 הקב"ה ישלח
 מזור ומרפא
 לרנ"ב אבריה
 וש"ה גידיה.
 תחזור לאיתנה
 ותזכה לשנים
 רבות וטובות
 עם בעלה
 ניסים

מרכות ואחילוס

לשאול חיה מאיר
 שיתברכו מפי עליון
 ובכל מילי דמיטב
 ברוחניות ובגשמיות
 יאיר הקב"ה דרכם
 ומזלם מתוך
 בריאות איתנה
 ופרנסה טובה
 והצלחה לילדיהם
 וירוו נחת ושלווה
 מיוצאי חלציהם

רפואה שלימה

למרגלית צברי
 בת יחיאל-יהודה
 הקב"ה ישלח
 מזור ומרפא
 לרנ"ב אבריה
 וש"ה גידיה.
 תחזור לאיתנה
 ותזכה לשנים
 רבות וטובות
 עם בעלה
 סעדיה

מרכות ואחילוס

יוסף ומירה טער
 זכות זיכוי הרבים
 שיתברכו ברפואה
 שלימה ובפרנסה
 טובה ובכל מילי
 דמיטב ברוחניות
 ובגשמיות וירוו
 נחת ושלווה מכל
 יוצאי חלציהם
 ולשנים רבות
 טובות ונעימות

כל הישועות והברכות

לרחל ואברהם אסחיה
 שתמו לשעודה הרביעית בליווי
 זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל
 שיתברכו בהצלחת כל ילדיהם
 שיוזכו לרפואה שלימה,
 אושר ופרנסה טובה
 ויגשמו כל משאלות ליבם
 לטובה ולשנים רבות טובות
 ונעימות. וירוו נחת
 מכל יוצאי חלציהם
 ולע"נ אליעזר ומרים נחני ז"ל

לע"נ הצנועה והענוה

מירי (מרים) אזיאל
 בת אסתר ז"ל
 י"ז כסלו פקידת שנת

לע"נ הצנועה והענוה

מירי (מרים) אזיאל
 בת אסתר ז"ל
 י"ז כסלו פקידת שנת

לע"נ הצנועה והענוה

מירי (מרים) אזיאל
 בת אסתר ז"ל
 י"ז כסלו פקידת שנת

לע"נ הצנועה והענוה

מירי (מרים) אזיאל
 בת אסתר ז"ל
 י"ז כסלו פקידת שנת

לע"נ הצנועה והענוה

מירי (מרים) אזיאל
 בת אסתר ז"ל
 י"ז כסלו פקידת שנת

לע"נ הצנועה והענוה

מירי (מרים) אזיאל
 בת אסתר ז"ל
 י"ז כסלו פקידת שנת

לע"נ הצנועה והענוה

מירי (מרים) אזיאל
 בת אסתר ז"ל
 י"ז כסלו פקידת שנת

לע"נ הצנועה והענוה

מירי (מרים) אזיאל
 בת אסתר ז"ל
 י"ז כסלו פקידת שנת

לע"נ הצנועה והענוה

מירי (מרים) אזיאל
 בת אסתר ז"ל
 י"ז כסלו פקידת שנת

לע"נ הצנועה והענוה

מירי (מרים) אזיאל
 בת אסתר ז"ל
 י"ז כסלו פקידת שנת

לע"נ הצנועה והענוה

מירי (מרים) אזיאל
 בת אסתר ז"ל
 י"ז כסלו פקידת שנת

לע"נ הצנועה והענוה

מירי (מרים) אזיאל
 בת אסתר ז"ל
 י"ז כסלו פקידת שנת

לע"נ הצנועה והענוה

מירי (מרים) אזיאל
 בת אסתר ז"ל
 י"ז כסלו פקידת שנת

לע"נ הצנועה והענוה

מירי (מרים) אזיאל
 בת אסתר ז"ל
 י"ז כסלו פקידת שנת

לע"נ הצנועה והענוה

מירי (מרים) אזיאל
 בת אסתר ז"ל
 י"ז כסלו פקידת שנת

לע"נ הצנועה והענוה

מירי (מרים) אזיאל
 בת אסתר ז"ל
 י"ז כסלו פקידת שנת

לע"נ הצנועה והענוה

מירי (מרים) אזיאל
 בת אסתר ז"ל
 י"ז כסלו פקידת שנת

לע"נ הצנועה והענוה

מירי (מרים) אזיאל
 בת אסתר ז"ל
 י"ז כסלו פקידת שנת

לע"נ הצנועה והענוה

מירי (מרים) אזיאל
 בת אסתר ז"ל
 י"ז כסלו פקידת שנת

לע"נ הצנועה והענוה

מירי (מרים) אזיאל
 בת אסתר ז"ל
 י"ז כסלו פקידת שנת

לע"נ הצנועה והענוה

מירי (מרים) אזיאל
 בת אסתר ז"ל
 י"ז כסלו פקידת שנת

לע"נ הצנועה והענוה

מירי (מרים) אזיאל
 בת אסתר ז"ל
 י"ז כסלו פקידת שנת

לע"נ הצנועה והענוה

מירי (מרים) אזיאל
 בת אסתר ז"ל
 י"ז כסלו פקידת שנת

לע"נ הצנועה והענוה

מירי (מרים) אזיאל
 בת אסתר ז"ל
 י"ז כסלו פקידת שנת

לע"נ הצנועה והענוה

מירי (מרים) אזיאל
 בת אסתר ז"ל
 י"ז כסלו פקידת שנת

לע"נ הצנועה והענוה

מירי (מרים) אזיאל
 בת אסתר ז"ל
 י"ז כסלו פקידת שנת

לע"נ הצנועה והענוה

מירי (מרים) אזיאל
 בת אסתר ז"ל
 י"ז כסלו פקידת שנת

לע"נ הצנועה והענוה

מירי (מרים) אזיאל
 בת אסתר ז"ל
 י"ז כסלו פקידת שנת

לע"נ הצנועה והענוה

מירי (מרים) אזיאל
 בת אסתר ז"ל
 י"ז כסלו פקידת שנת

לע"נ הצנועה והענוה

מירי (מרים) אזיאל
 בת אסתר ז"ל
 י"ז כסלו פקידת שנת